

MARGARITA BALLESTER (Barcelona, 1942)

Poetessa i professora d'Història. Es llicencià en Filosofia i Lletres a Barcelona i després va viure a Madrid i Paris. Per recórrer a una frase feta, podríem dir que és una escriptora que s'ha realitzat en la seva maduresa. Tanmateix, també és cert que, tot i que va publicar les primeres obres passats els quaranta, la seva poesia s'ha continuat desenvolupant amb el temps, tant gràcies a una gran tenacitat en la feina com a un esperit autocrític molt sever. Així, després de la publicació dels primers poemes a la revista Reduccions, el seu primer llibre, *L'infant i la mort* (1989) va ser guardonat amb el Premi Rosa Leveroni. Els crítics catalans van celebrar el sorgiment d'aquesta nova veu, però l'autora va seguir treballant al seu propi ritme fins a 1995, quan la publicació de *Els ulls* va fer palès que, des d'aleshores, se la consideraria com una poetessa catalana imprescindible. Uns deu anys més tard, el 2004, va publicar la que, de moment, és la seva última obra, *Entre dues espases*. Va guanyar el prestigiós Premi Josep Maria Llompart-Cavall Verd de poesia, que concedeix l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

Margarita Ballester empra imatges potents i suggeridores, sovint a través de la mirada d'altres formes artístiques, per tal de conformar la seva pròpia creació, fonamentada en la paraula. Viu a Menorca, on fa classes i segueix treballant en la seva poesia que, a vegades, és d'una intensitat excepcional.